

APRIL: MATI BOLEČIN

Način življenja

Generalne konstitucije OFS – člen 10

»Kristus, ubog in križan«, zmagovalec smrti in od mrtvih vstali, največje razodetje Božje ljubezni do človeka, je »knjiga«, v kateri **naj se bratje in sestre s posnemanjem sv. Frančiška učijo, zakaj in kako živeti, ljubiti in trpeti. V njem odkrivajo vrednost nasprotovanj zaradi pravičnosti ter smisel težav in križev vsakdanjega življenja.** Z njim morejo sprejeti Očetovo voljo tudi v najtežjih okoliščinah in živeti v frančiškovskem duhu miru, v zavračanju slehernega nauka, ki nasprotuje človekovemu dostojanstvu

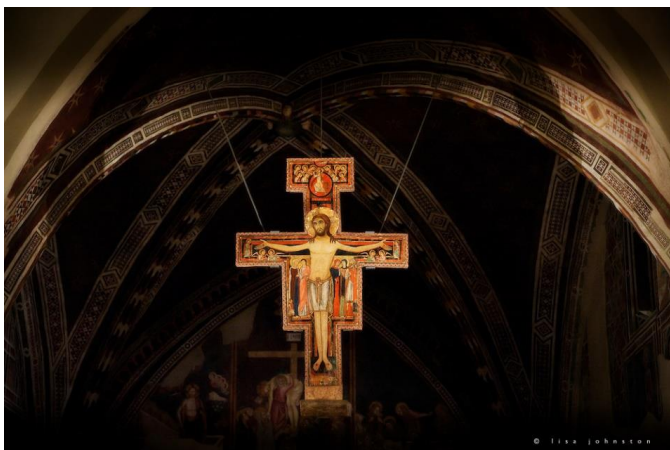
Jezus je najvišji veliki duhovnik (Heb 5,7-9)

On je v dneh svojega mesa daroval molitve in prošnje z močnim vpitjem in solzami njemu, ki ga je mogel rešiti iz smrti, in bil je uslišan zaradi spoštovanja do Boga. Čeprav je bil Sin, se je iz tega, kar je pretrpel, naučil poslušnosti, dosegel popolnost in postal vsem, ki so mu poslušni, počelo večnega odrešenja.

Kratka misel za premišljevanje in pogovor:

Na Kalvariji ob vznožju križa razodene trpeča Marija svojo globoko vero, ko je molčala in pogumno ponavlja skrivnostni besedi: »Zgodi se, zgodi se.« Ali ji ni Gospod po nadangelu Gabrijelu obljubil: »*Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega, Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida ... (Lk 1,32)*«? Na naše človeško premišljevanje – če je kot mati ob doživljanju strahotne usode svojega ljubljene sina, ob pogledu na njegove brezčutne krvnike in neutolažljive učence, mogla slutiti, da ga bo na tretji dan ponovno dobila, ker bo vstal od mrtvih – ni in ne more biti odgovora. Morda je skleपालa, da bi Stvarnik mogel vse preprečiti, vso tisto podlo zaroto Rimljanov in Judov proti njenemu pravičnemu sinu. Pogreznjena v temno noč, ki se je zgrnila nad Kalvarijo in silila v njeno notranjost, je zmogla žalostna Mati Božja, kljub v nebo vpijoči krivici, upreti svoj pogled vanj in stati poleg križa. V moči svetega Duha je namreč odgnala mračno misel, da je prevarana. Spoznala je znamenje, da bi mogel Gospod vse to preprečiti, a tega ni storil, ker je bilo v Njegovem odrešenjskem načrtu.

In prav ob vznožju znamenitega lesenega razpela pri sv. Damjanu zasliši mladi in



bogati Frančišek glas Križanega, naj vendar popravi njegovo Cerkev. Skrivnostni pomen tistih besed Frančišek dojame šele kasneje ob srečanju z gobavcem, ko se ga usmili in se ga z ustnicami dotakne. Odpove se razkošnemu življenju, zapusti očetovo hišo, obleče si skromen habit, se opasa z vrvjo in prične širom dežele oznanjati evangelij. V svojih molitvah se vselej

zaupno obrača tudi na Devico Marijo, posveti ji nekaj kratkih, vendar izjemno lepih verzov in molitev, ki razkrivajo njegovo globoko vdanost nebeški kraljici. Tudi Frančiškovi so bili nekoč skrivnostno poklicani k posvečenemu življenju in smo se odzvali na Božji klic, da z življenjem, z notranjo trdnostjo in zvestobo pričujemo za Gospoda in prinašamo nemirnemu svetu Frančiškovega duha, tolažbo, mir, dobroto in ljubezen. Kadar pa smo žalostni, ko nastopijo težki časi in se tudi sami soočamo z dvomi in padci, se učimo izročati svoje bolesti in trpljenje tudi žalostni Materi Božji, kajti ona zna obrisati naše solze.

Molitev k blaženi Devici

Sveta Božja Mati, dobrotljiva in vzvišena, prosi za nas Kralja, izročena v smrt, svojega preljubega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, naj nam po svoji dobrotljivosti in v moči svojega najsvetejšega učlovečenja ter svoje najbridkeše smrti odpusti vse naše grehe. Amen.

(sv. Frančišek Asiški)

